

מ"ת 22070/10/16 - מוחמד זועבי, נאסר זועבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 22070-10-16 משטרה לשכת תביעות נצרת נ' זועבי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 431357/16

בפני כבוד השופטת דלית שרון-גרין
מבקשים 1. מוחמד זועבי
2. נאסר זועבי ע"י ב"כ עו"ד ברזני
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורם של המבקשים, לפיה עותרים המבקשים להתיר להם לצאת לעבוד. בנוסף, מבוקש להוסיף משמורן נוסף במקום מעצר הבית.
2. נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם רצף של מעשי אלימות קשים, שנעשו בצוותא עם אחרים כלפי שני המתלוננים, וגרמו לשניים מהם חבלות של ממש, תוך שחולצותיהם של המתלוננים נקרעו במהלך האירוע, וכן נגרם נזק לרכוש בחנות הנוחות בתוכה התרחשו חלק מהאירועים.
3. האירוע התרחש ביום 4.10.16, המבקשים נעצרו ביום 12.10.16, ובתאריך 30.10.16 שוחררו לחלופת מעצר, הכוללת מעצר בית מלא בכפר נעורה, בפקוח אביהם ומשמורן נוסף.
4. **ב"כ המבקשים** מסכים כי אובייקטיבית לא חלף זמן ניכר מעת ההחלטה הקודמת, אלא שלטעמו באופן סובייקטיבי חלף זמן רב במהלכו המבקשים, בני משפחתם והסובבים אותם עשו מאמצים רבים להחזרת השניים לדרך הישר, בה צעדו עד לאירוע מושא בקשה זו. להשלמת התהליך, מבוקש להתיר לשניים לצאת לעבוד. עוד צוין כי פג החשש לשבוש הליכים, שהיה נעוץ בכך שמעורב נוסף לא נעצר בעת שחרורם לחלופה, משום שאותו מעורב נעצר ושוחרר לחלופת מעצר. ביחס לכל אחד מהמבקשים הוצע מקום עבודה נפרד, כשכל אחד מהם ילווה ע"י משמורן צמוד, שיאסוף אותו ממקום מעצר הבית, ילווה אותו לאורך יום העבודה, ויחזירו בסוף יום העבודה למקום מעצר הבית.
5. **המאשימה** התנגדה לבקשה מטעמי תנאי הסף לבקשה מסוג זה וכן נוכח מסוכנותם של השניים.

6. עיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה, שמעתי את טענות הצדדים ואת חקירת המשמורנים המוצעים.

לטעמי, דין הבקשה להדחות, ולהלן נימוקיי.

7. ראשית, הבקשה אינה עומדת בתנאי הסף של סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996.

· הצדדים מסכימים כי לא חלף זמן ניכר מאז שחרורם של המבקשים לחלופת מעצר ביום 30.10.16. לא אוכל לקבל את טענת המבקשים לפיה, באספקט הסובייקטיבי מדובר בזמן ניכר, נוכח עברם הנקי של השניים ומאמצי סביבתם להשיבם למוטב. אחד השיקולים העיקריים לשחרורם לחלופת מעצר מלכתחילה, חרף חומרת מעשיהם, היה העובדה שעברם נקי. במצב דברים אחר, יכול והכף היתה נוטה לעבר הותרתם במעצר. בנוסף, מאמצי המבקשים וסביבתם הקרובה להחזירם למוטב הם ברוכים, וכולי תקוה שישאו פרי. יחד עם זאת, אין במאמצים אלה כדי "למתוח" את פרק הזמן הקצר אובייקטיבית לכדי זמן ארוך סובייקטיבית.

· מעצרו (ושחרורו לחלופה) של המעורב הנוסף אינו מהווה נסיבה שהשתנתה באופן המצדיק עיון חוזר. בבסיס הבקשה למעצרו של המבקשים, עמדו עילת המסוכנות ועילת החשש לשיבוש הליכים אל מול עדי התביעה. לא נטען כי החשש נובע דווקא מאותו מעורב שטרם נעצר. גם החלטת המעצר נסמכה בעיקר על עילת המסוכנות, ולא הזכירה בשום שלב את המעורב הנוסף. בנסיבות אלה, מעצרו איננו מהווה, כאמור, שינוי נסיבות.

· מעבר לכך, לא נטען כי נתגלו עובדות חדשות.

8. על יסוד האמור, יש לדחות את הבקשה על הסף.

9. למעלה מן הדרוש אומר, כי גם לגופה אין מקום לקבלה. שקלול כלל נסיבותיו של האירוע ונסיבותיהם של המבקשים הביא בסופו של יום לשחרורם לחלופת מעצר. יחד עם זאת, על המבקשים לעמוד בתנאים במשך פרק זמן ארוך יותר כדי להוכיח כי פגה מסוכנותם שאינה מבוטלת, וכי ניתן ליתן בהם את האמון המבוקש.

10. כמו כן, החשש לשיבוש הליכים, שכאמור, אינו מתייחס באופן חד חד ערכי למעורב הנוסף, עומד בעינו, ולא חל בו כל שינוי.

11. בשולי הדברים ייאמר כי הצעות העבודה שהוצעו ביחס לשני המשיבים כוללות עבודה במספר אתרים, ללא מקום קבוע, וממילא ללא מקום מוגדר בו ניתן לבדוק את עמידתם בתנאי העבודה. ההצעה לגבי מבקש 1 מתייחסת לעבודה ב"יקנעם ובאזור המרכז" (עמ' 12 ש' 31) ולגבי מבקש 2 "באזור המרכז" (עמ' 13 ש' 25). עבודה מסוג זה עלולה להמצא כבלתי מתאימה, גם אם בשלב כלשהו ניתן יהיה לשקול את שינוי התנאים.

12. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

13. לגבי הוספת המשמורן מר איימן אבו סמחה, החלטה נפרדת תנתן לאחר שהמשיבה תודיע אם בדקה את עניינו ומה התייחסותה לגביו. המשיבה תעביר את התייחסותה עד ליום 5.1.17, עם עותק לב"כ המבקשים.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.